

V úvodních kapitolách představujeme tři z klíčových dokumentů formativního období: Mišnu, Toseftu a Bavli. Poprvé v českém prostředí jsou tyto texty pojednány dokumentární metodou, jejímž cílem je stanovení vůdčích rysů charakterizujících daný dokument. Průběžně jsou studované dokumenty v jednotlivých aspektech srovnávány s jinými dokumenty formativního období (Mišna se Sifrou, Tosefta s Bavli atd.). Není tedy účelem této práce pojednat rabínskou literaturu jako takovou a ani jednotlivé její dokumenty vyčerpávajícím, encyklopedickým způsobem. Naší úlohou bude vytyčit hranice každého z žánrů a žánr definovat poukazem na jeho určující znaky. Jsme přesvědčeni, že tento způsob práce nám dovolí nechat čtenáře nahlédnout "podstatu" každého z dokumentů.